

כי תבוא

Ki Tavo - 'Wanneer je komt' 5785.

Deuteronomium 26 : 1 - 29 : 8.

Jesaja 60 : 1 - 22 & Lucas 24 : 44 - 53.

De maand Elloel is de maand die meestal valt in September en voorafgaat aan de najaarsfeesten. In deze maand bereiden wij ons voor op Rosh haShanna - Joods Nieuwjaar en horen wij iedere dag het geluid van de shofar - de ramshoorn.

Deze maand is de ultieme maand van herstel die op Rosh haShanna en Jom Kippoer - Grote Verzoendag tot zijn hoogtepunt komt. Nu is het de tijd om het koningschap van de Heer onze G'd te herstellen en Hem te geven wat Hem toebehoort. Het gedeelte van deze week gaat dieper in op het element van het 'teruggeven' van het koningschap van de Heer onze Koning.

'Wanneer gij komt in het land, dat de EEUWIGE, uw God, u ten erfdeel geven zal en gij het in bezit neemt en daarin woont, dan zult gij van de eerstelingen van alle vruchten van de bodem, die gij zult inzamelen van het land, dat de EEUWIGE, uw God, u geven zal, nemen, en in een mand doen en naar de plaats gaan, die de EEUWIGE, uw God, verkiezen zal om daar zijn naam te doen wonen. En gekomen bij de priester, die er dan wezen zal, zult gij tot hem zeggen: Ik verklaar heden voor de EEUWIGE, uw God, dat ik gekomen ben in het land, waarvan de EEUWIGE aan onze vaders gezwoeren heeft, dat Hij het ons zou geven. Dan zal de priester de mand van u aannemen en die voor het altaar van de EEUWIGE, uw God, zetten.' (Deut. 26:1-4)

Commentaar:

In de maand September 'op de derde dinsdag', is het in Nederland de dag waarop de de miljoenennota door de regering gepresenteerd wordt. Voor velen een dag waar je met gemengde gevoelens naar uitkijkt. Een dag waar vele beloften gedaan worden en hoopvolle gedachten en teleurstelling naast elkaar bestaan.

Je zou je misschien af kunnen vragen, wat zijn de verwachtingen en van wie verwacht men het?

Gaat het enkel om het eigen belang of kijkt men ook naar het belang van de ander, de naaste, die het mogelijk veel minder heeft dan jijzelf.

Verwacht men oplossingen van de leiders van het land of van de politieke partijen?

Wat heeft dit alles te maken met de parasja van deze week 'wanneer je komt'?

In het schriftgedeelte zien we dat het brengen van de eerstelingen een opdracht is en geen vrijwillig karakter heeft want het besef moet er zijn dat men het land in bezit heeft gekregen als een erfdeel en zoals we weten heeft het ontvangen van een erfdeel ook altijd te maken met de schenker van dat erfdeel.

Men moest afzien van enkel eigenbelang en dankbaarheid betonen voor de schenker van alle leven.

Verbinding maken met de Schepper en beseffen dat niets zonder de Schepper tot wasdom kan komen, is meer dan gedwongen geven maar moet tot dankbaarheid stemmen voor de zaken die zo gewoon lijken.

Je hoort mensen wel eens zeggen als ze het over hun bezittingen hebben; 'dat heb ik toch maar mooi door mijn eigen inspanning bereikt' niet beseffend dat ze dat enkel konden bereiken door gezondheid wat je ook maar gegeven is en die niet voor een ieder vanzelfsprekend is.

Zo ook wordt in deze Parasja zegen en vloek aan het volk voorgehouden.

Ki Tavo begint met een serie opdrachten, die tot doel hebben een hechte maatschappelijke structuur te creëren, het zet de zegeningen uiteen die het volk ten deel zullen vallen als zij zich aan de wetten houden, en er volgt een verontrustende litanie van vervloeking in het geval zij daarin zullen falen.

We zouden deze tekst eenvoudig kunnen interpreteren als een klassiek verhaal over "wortel en stok" (beloning en straf) een primitieve religieuze "preek", ware het niet dat de volgende zin een verklaring biedt:

"Omdat je de Eeuwige, je God, niet met vreugde en met heel je hart gediend hebt toen je baadde in overvloed." (Deut. 28:47)

Dat wil zeggen dat de vervloeking niet het gevolg zijn van het niet naleven van wetten en voorschriften, maar van het gebrek aan vreugde en toewijding in het volgen van de mitswot - geboden van onze hemelse Vader, gedurende betere tijden.

De implicatie hiervan is dat in welvarende samenlevingen individuen het buitengewoon moeilijk kunnen vinden om zich verantwoordelijk te voelen en om iets te betekenen voor de samenleving als geheel.

Ki Tavo leert dat gebrek aan persoonlijke betrokkenheid uiteindelijk kan resulteren in het ineensstorten van gemeenschappen en samenlevingen.

Nu wij ons voorbereiden op Rosj Hasjana en Jom Kipoer wil Ki Tavo ons wakker schudden en ons herinneren aan de gevaren van zelfgenoegzaamheid en ons wijzen op het belang van eigen initiatief. Maar los van de dienst aan G'd onze Vader en door Hem niet het Koningschap over ons leven toe te vertrouwen, blijft het inhoudsloos en heeft het nauwelijks raakvlak met de werkelijkheid.

Ook vandaag de dag zien we dat regeringen en regeringsleiders vaak meer oog voor eigenbelang hebben en het gevecht met de oppositie brengt vaak enkel maar verwijdering en is totaal niet in het belang van het gehele volk.

Onderlinge strijd en competitie geeft, dat er meestal enkel maar verliezers zijn.

Onze Meester zelf spreekt hierover, tegen zijn discipelen:

'Doch Jeshua riep hen tot Zich en zeide: Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen. Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn; gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.'
(Matt. 20:25-28).

Wij mogen navolgers Zijn van onze Meester Jeshua in dienstbaarheid aan elkaar en bidden en hopen dat het eigen en partijbelang van de regeringsleiders en kabinetten in Israël en Nederland ondergeschikt gemaakt zal worden aan de wil van de Schepper van alle leven.

Moge de komende hoge feestdagen ons dichter naar elkaar toe brengen in een verwachting die boven onszelf mag uitstijgen.

Shabbat Shalom. *Rinze.*

Bronnen: de Bijbel en deels; 'Levisson Instituut' en een beetje van mijzelf.